

14879/16-12-13

Διάδικοι: Η εταιρία με την επωνυμία "FREZYDERM ABEE"»

ΚΑΤΑ

Της εταιρίας με την επωνυμία 'Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.'

Δικάσιμος: 22.11.2013

Δικαστής: Αδαμαντία Γκογκολη

Ο νόμος 3959/2011 που αντικατέστησε τον ν. 703/1977 (άρθρο 1 § 1) απαγορεύει τις περιοριστικές του ανταγωνισμού συμπράξεις επιχειρήσεων (συμφωνία επιχειρήσεων, αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων) και αντίστοιχες πρακτικές (οιασδήποτε μορφής εναρμονισμένη πρακτική) αρκούμενος σε μια ενδεικτική απαρίθμηση. Το άρθρο 1 απαγορεύει την άσκηση της οικονομικής ελευθερίας προς την κατεύθυνση του σχηματισμού οικονομικής ισχύος με συμφωνία, απόφαση ή ενηρμονισμένη πρακτική. Η προς την κατεύθυνση αυτή και κατ' αυτόν τον τρόπο χρησιμοποίηση της οικονομικής ελευθερίας απαγορεύεται, όταν περιορίζει την οικονομική ελευθερία του τρίτου ή των τρίτων που δεν μετέχουν στη σχετική σύμπραξη. Ο περιορισμός αυτός έχει σαν αποτέλεσμα και τη βλάβη ή διακινδύνευση του ανταγωνισμού ως συστήματος ή μέσου κατεύθυνσης της οικονομίας της αγοράς, αφού ο ανταγωνισμός δεν αποτελεί παρά συνέπεια της οικονομικής ελευθερίας. Ο περιορισμός της οικονομικής ελευθερίας του τρίτου ή των τρίτων συνίσταται στο ότι οι τρίτοι δεν μπορούν να αναπτύξουν δραστηριότητα στη σχετική αγορά εξαιτίας της καρτελλικής σύμπραξης. Εξαιτίας δηλαδή αυτής δεν έχουν πρόσβαση στη σχετική αγορά. Ο περιορισμός πλήττει την οικονομική ελευθερία και ειδικότερα την ελευθερία των συμβάσεων του τρίτου είτε στην εξωτερική είτε στην εσωτερική της μορφή (Λιακόπουλος: ό.π. σελ. 98-100). Το δε άρθρο 2 του ανωτέρω νόμου απαγορεύει την κατάχρηση της οικονομικής ισχύος, τη συμπεριφορά δηλαδή ορισμένων επιχειρήσεων, όταν ανταποκρίνεται στο πραγματικό του κανόνα του άρθρου 2. Προστατευόμενος είναι και εδώ ο οικονομικά ασθενέστερος τρίτος και πάλι στην άσκηση της οικονομικής του ελευθερίας σε όλες τις δυνατές μορφές της. Απαγορευόμενη δεν είναι η κατοχή οικονομικής ισχύος, η δεσπόζουσα δηλαδή θέση μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων, αλλά η καταχρηστική εκμετάλλευση της

οικονομικής ελευθερίας τέτοιων επιχειρήσεων. Καταχρηστική είναι η συμπεριφορά τέτοιων επιχειρήσεων όταν υπερβαίνει τα όρια στα οποία ενόψει του σκοπού του νόμου πρέπει να περιορίζεται, δηλαδή να μη χρησιμοποιείται η οικονομική τους ισχύ (δεσπόζουσα θέση) για τον περιορισμό της οικονομικής ελευθερίας του τρίτου. Η επιβολή της οικονομικής ισχύος κατά την άσκηση της οικονομικής ελευθερίας από επιχειρήσεις που κατέχουν δεσπόζουσα θέση στη σχετική αγορά και που έχει σαν αποτέλεσμα την ολοσχερή κάμψη ή περιορισμό της συναρτώμενης κατά τη σχετική συναλλαγή οικονομικής ελευθερίας του τρίτου που δεν διαθέτει τέτοια οικονομική ισχύ, συνιστά την καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης και αυτή απαγορεύεται. Έτσι το άρθρο 2 του ν. 703/1977 αποτελεί ειδικότερη εκδήλωση του άρθρου 281 ΑΚ (Αιακόπουλος: ό.π. σελ. 102). Ειδικότερα, το σύστημα της επιλεκτικής διανομής, κατ' αρχάς, δεν αντίκειται στις διατάξεις του ν. 3959/2011 στη συγκεκριμένη αγορά των αρωμάτων και καλλυντικών, όπου υπάρχουν πολλοί ανταγωνιζόμενοι επαγγελματίες σε διάφορους τύπους του ίδιου ή παρόμοιου προϊόντος και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οδηγεί σε νόθευση, περιορισμό ή παρακώλυση του ανταγωνισμού. Στις συμβάσεις του είδους αυτού και λόγω του πολυτελούς χαρακτήρα των καλλυντικών αυτών επιτρέπονται ορισμένοι αντικειμενικοί περιορισμοί, ειδικότερα αυτοί που εξασφαλίζουν τη φήμη του προϊόντος. Όταν όμως δεν υπάρχουν αντικειμενικά και ομοιόμορφα κριτήρια επιλογής των μεταπωλητών, αλλά αντίθετα εφαρμόζονται άνισοι όροι για ισοδύναμες παροχές στο εμπόριο, αδικαιολόγητη άρνηση πώληση προϊόντων, καθώς και καθορισμός τιμής πώλησης των προϊόντων που η εταιρία διαθέτει στην αγορά, τότε το σύστημα επιλεκτικής διανομής αντίκειται στις διατάξεις του ν. 3959/2011, καθόσον δεν υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση όλων των μεταπωλητών και δυσχεραίνεται η λειτουργία του ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων των προϊόντων αυτών (ΜΠρΑΘ 458/1990 ΕΕμπΔ ΜΑ σελ. 153, ΜΠΑ29613/1995).

Με την ένδικη αίτηση η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η καθ'ης εταιρία που διατηρεί επιχείρηση σούπερ-μάρκετ στη Ν. Κηφισιά, παραβιάζοντας το σύστημα επιλεκτικής διανομής των προϊόντων της και χωρίς την δική της συναίνεση ή έγκριση, προέβη στην προμήθεια (από άγνωστο προμηθευτή)

και στη διάθεση προς πώληση στο καταναλωτικό κοινό μεγάλου αριθμού προϊόντων (δερμοκαλλυντικών) που η ίδια (αιτούσα) παρασκευάζει, χωρίς να τηρεί τις ελάχιστες προϋποθέσεις που ισχύουν για όλα τα σημεία πώλησης των δερμοκαλλυντικών της ενώ επίσης χρησιμοποιεί χωρίς την άδειά της κατά παράβαση των δικαιωμάτων της τη λέξη «FREZYDERM» που αποτελεί μέρος της εμπορικής επωνυμίας της, του διακριτικού της τίτλου αλλά και τμήμα του σήματος των προϊόντων της με αποτέλεσμα αυτή (αιτούσα) να ζημιώνεται υπαιτίως και παρανόμως από την καθής τόσο σε οικονομικό όσο σε ηθικό επίπεδο κατά τον ειδικότερα αναφερόμενο τρόπο αλλά και να προκαλείται σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί, λόγω επειγούσης περιπτώσεως και προς αποτροπή επικείμενου κινδύνου, α. να απαγορευτεί στην καθής η διάθεση από τα καταστήματά της των δερμοκαλλυντικών της και να υποχρεωθεί αυτή να αποσύρει από τα καταστήματα και τα ράφια της όλα τα δερμοκαλλυντικά της εταιρίας της, β. να υποχρεωθεί η καθής να της επιδείξει τα τιμολόγια αγοράς-δελτία αποστολής των δερμοκαλλυντικών της εταιρία της και κάθε παραστατικό που σχετίζεται με την προμήθεια τους και να της παραδώσει αντίγραφα αυτών προκειμένου να διαπιστωθεί η έκταση της παράβασης και της αδικοπραξίας σε βάρος της, γ. να διαταχθεί η αφαίρεση όλων των σημάτων της όπου και να έχουν αναρτηθεί, δ. να διαταχθεί η καθής να παραλείπει στο μέλλον κάθε παρόμοια ενέργεια, να απειληθεί εναντίον της χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση του νομίμου εκπροσώπου της για κάθε παράβαση της παρούσας απόφασης και ε. να διαταχθεί η δημοσίευση της απόφασης αυτής σε δύο ημερήσιες πολιτικές εφημερίδες της Αθηνas με δαπάνες της καθής.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση εισάγεται παραδεκτώς και αρμοδίως προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 681 παρ.1 και 3, 686 επ. Κ.Πολ.Δικ.) κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. Κ.Πολ.Δικ.). Είναι, επίσης, επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 682, 731, 732, 946, 947 παρ.1 και 176 Κ.Πολ.Δικ., 57-58 Α.Κ., 919 ΑΚ, και το άρθρο 125, 153 του ν. 4072/2012 (βλ. ως προς τη νομιμότητα του παρεπομένου αιτήματος περί δημοσιεύσεως του διατακτικού της

εκδοθησομένης με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αποφάσεως, Ν.Δελούκα Η εμπορική επιχείρησις και η προστασία αυτής, έκδ.1977, παρ.68, σελ.111) πλην α. του αιτήματος περί επιδείξεως εγγράφων το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο λόγω της αοριστίας του καθώς δεν προσδιορίζονται ειδικώς τα έγγραφα των οποίων ζητείται η απόδειξη και το περιεχόμενο αυτών ώστε να εξατομικεούτε ότι βρίσκονται στην κατοχή του καθού (ΑΠ 1613/2000 ΕΛΔ 42,681, ΑΠ 1071/2000 ΕΛΔ 42,402,ΕφΔωδ 12/2011, ΜΠρΑΘ 1565/2008, ΜΠρΑΘ 9610/2000 ΕΕμπΔ 2001,97, ΜΠρθεσ 24679/1997Αρμ 1997,1278, ΜΠρΠειρ 3582/1995 Δ. 1996,658) και β.του αιτήματος περί προσωπικής κράτησης σε βάρος του νομίμου εκπροσώπου της καθής εταιρίας για κάθε παράβαση της παρούσας απόφασης, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο καθώς η αιτούσα δεν στρέφεται ατομικώς κατά του νομίμου εκπροσώπου της καθής. Η αίτηση κατά το μέρος που επιχειρείται θεμελίωσή της στο αρ. 1 του ν. 146/1914 είναι μη νομιμη λόγω έλλειψης σχέσης ανταγωνισμού μεταξύ των διαδίκων που ανήκουν, κατά τα εκτιθέμενα στην αίτηση, σε διαφορετικές οικονομικές βαθμίδες ~~και~~ ^{αφού} η αιτούσα δεν αναφέρει ότι η ίδια πωλεί τα προϊόντα της απευθείας στον καταναλωτή (βλ. ΜΠρΑΘ 80/2004, ΜΠρΑΘ 18743/1992).Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ'ουσίαν.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου τους, άσκησαν πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της αιτούσης η Μάγδα Χριστοφίλου, Ιωάννης Χριστόπουλος, Αθανασία Ηλιοπούλου, Σωτήριος Ποντικάκος, Φωτεινή Κανάκη, Ιωάννα Νιώτη-Μαρία Πελεκάνου, Θεοφανία Τσίτσου-Καραβασίλη, Θεμιστοκλής Τσίτσος, Βασιλική Καραμπεροπούλου, Ειρήνη Πρίφτη, Μαρία Μανούσου, Παναγιώτα Σοφού, Κωνσταντίνος Καρυώτης, Γιώργος Σπανόπουλος, Αλεξάνδρα Τεμπονέρα, Χαράλαμπος Ζωγράφου, Ελένη Ζωγράφου, Αριστείδης Μυλωνάς, Διονύσιος Καλεντζής, Τηλέμαχος Παπαιωάννου, Μαρία Κουσιδή, Ελενα Χρονοπούλου, Άγγελος Μπίσιας, Νικόλαος Ζέρβας, Ευάγγελος Μπαταγκιώνης, Ιωάννα Γεωργούλη-Ξυνού, Αγγελίνα Αγγελίνα, Σταματία Τσακίρη και Ελένη Ιωακείμογλου, φαρμακοποιοί και κάτοικοι Κηφισιάς και επικαλούμενοι έννομο συμφέρον ζήτησαν να γίνει δεκτή η ένδικη αίτηση.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η πρόσθετη παρέμβαση παραδεκτώς και αρμοδίως (686 παρ.6 Κ.Πολ.Δ) φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Είναι δε ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 80, 686 Κ.Πολ.Δ. και επομένως πρέπει να εξετασθεί κατ'ουσίαν συνεκδικαζόμενη με την αίτηση.

Επίσης κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο η καθ'ου εταιρία με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της άσκησε ανταίτηση ζητώντας να υποχρεωθεί η αιτούσα να της επιδείξει όλες τις συμβάσεις διανομής που έχει στην περιοχή της Κηφισιάς και Δροσιάς καθώς και όλα τα τιμολόγια και δελτία απόστολής που έχει πωλήσει στα φαρμακεία όλης της Ελλάδας κατά το χρονικό διάστημα από τον Ιανουάριο του έτους 2013 μέχρι σήμερα καθώς και στο αντίστοιχο χρονικό διάστημα του έτους 2012 προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάρχει μείωση στον κύκλο εργασιών της και σε ποιο ύψος.

Η ανταίτηση αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 683, 685 Κ.Πολ.Δ) για να συζητηθεί κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 Κ.Πολ.Δ) πλήν όμως κρίνεται απορριπτέα ως απαράδεκτη (αόριστη) καθώς δεν προσδιορίζονται ειδικώς και κατά περιεχόμενο το είδος των εγγράφων των οποίων ζητείται η επίδειξη ώστε αυτά να εξατομικευτούν και να είναι δυνατή η εκτέλεση της απόφασης σε περίπτωση που κριθεί βάσιμο το αίτημα. Εξάλλου ο καθ'ου δεν ισχυρίζεται ότι έχει συγκεκριμένη απαίτηση κατά της αιτούσης για την απόδειξη της οποίας ζητεί την επίδειξη των ανωτέρω εγγράφων (δεν δικαιολογεί δηλαδή έννομο συμφέρον για την επίδειξή τους).

Από τις ένορκες στο ακροατήριο καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, Γιώργιου Σοκολάκη (της αιτούσης) , Ιωάννα Νήρα (της καθ'ης) και Κωνσταντίνου Λουράντου (των προσθέτων παρεμβαινόντων) και από όλα τα έγγραφα, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα εξής: Η αιτούσα είναι ελληνική φαρμακευτική και εμπορική εταιρία η οποία αφενός μεν παράγει, διακινεί και εμπορεύεται στην Ελλάδα προϊόντα με δικά της σήματα, αφετέρου δε εισάγει και διακινεί προϊόντα με σήματα γνωστών εταιριών της αλλοδαπής

κατόπιν σχετικών εμπορικών συμφωνιών. Μεταξύ των προϊόντων που η αιτούσα παρασκευάζει είναι και τα δερμοκαλλυντικά που αποσκοπούν στην περιποίηση και φροντίδα της επιδερμίδας αλλά και την θεραπεία ή τη βελτίωση μιας κατάστασης του δέρματος. Λόγω της φύσης των προϊόντων αυτών, της ανάγκης διατήρησης της ποιότητάς του και της εξασφάλισης της ορθής χρήσης του η αιτούσα δεν διαθέτει ανέλεγκτα και άκριτα αυτά σε κάθε κατάσταση που ζητεί να συνεργασθεί μαζί της αλλά η διάθεσή τους στο καταναλωτικό κοινό γίνεται υπο συγκεκριμένες προϋποθέσεις και με όρους που συνάδουν με τη φύση και τις ιδιότητες τους αποσκοπούν δε στην εδραίωση αυτής της ιδιαίτερης φύσης του εναντι των απλών καλλυντικών και στην προστασία του καταναλωτή. Έτσι η αιτούσα ελέγχει τα σημεία πώλησης των προϊόντων αυτών και τον τρόπο διάθεσής τους με κύριο και βασικό δίκτυο διανομής αυτών τα φαρμακεία, τα οποία διασφαλίζουν με τον καλύτερο τρόπο την ορθή διάθεση των προϊόντων αυτών όσο και την ορθή προβολή τους ως προϊόντα υψηλής τεχνολογίας καθώς και κάποια μεγάλα πολυκαταστήματα με που πληρούν τις απαιτήσεις της αιτούσας για τη διάθεσή τους ήτοι α. τη δημιουργία ξεχωριστού τμήματος, σαφώς διακρινομένου από το υπόλοιπο κατάστημα και οριοθετημένο με σταθερά όρια και διαχωριστικά σημεία β. εξασφάλιση συγκεκριμένων συνθηκών διατήρησης της ποιότητάς τους και ο χώρος να είναι εξοπλισμένος με πάγκο φαρμακοποιού και κατάλληλες προθήκες για την προβολή των προϊόντων γ. να υπάρχει φαρμακοποιός καθ'ολη τη διάρκεια λειτουργίας του καταστήματος προκειμένου να εξασφαλίσει την ενημέρωση των καταναλωτών δ. η κατάλληλη διαρρυθμίσση του γειτνιάζοντος χώρου και η προβολή προϊόντων α απολύτως συμβατών με τα προϊόντα τους ε. η διάθεση των προϊόντων να εξυπηρετείται από ξεχωριστή ταμειακή μηχανή ώστε να μην ομαδοποιούνται με τα κοινά καταναλωτικά αγαθά. Η αιτούσα ασκώντας ως νόμιμο δικαίωμά της να ζητά τις ανωτέρω προϋποθέσεις και ιδίως την ύπαρξη φαρμακοποιού στα σημεία πώλησης των προϊόντων της και απαιτώντας ο όρος αυτός να πληρούται πριν από την ανάληψη απ' αυτή συμβατικής υποχρέωσης να προμηθεύσει τα ως άνω καταστήματα με τα προϊόντα της, δεν υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλονται από την ανάγκη διατήρησης της ποιότητας των ως

άνω προϊόντων και εξασφάλισης της ορθής χρήσης τους από τους καταναλωτές, ενώ, εξάλλου το συνακόλουθο με την τήρηση του όρου αυτού πρόσθετο λειτουργικό οικονομικό κόστος των διανομέων των προϊόντων της αποτελεί εύλογη για την επιχειρηματική τους δραστηριότητα επιβάρυνση και δεν μπορεί από μόνο του να στοιχειοθετήσει στην αιτούσα καταχρηστική εφαρμογή του, (βλ. ad hoc με αριθμ. 1817/2005 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών) καθώς υπάρχουν αντικειμενικά και ομοίμορφα κριτήρια επιλογής των μεταπωλητών και ενιαία αντιμετώπιση όλων των μεταπωλητών ώστε να μη δυσχεραίνεται η λειτουργία του ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων των προϊόντων αυτών και δεν εφαρμόζονται άνισοι όροι για ισοδύναμες παροχές στο εμπόριο, αδικαιολόγητη άρνηση πώληση προϊόντων, καθώς και καθορισμός τιμής πώλησης των προϊόντων που η εταιρία διαθέτει στην αγορά, όπως με σαφήνεια κατέθεσαν τόσο ο μάρτυρας της αιτούσας όσο και ο μάρτυρας των προσθέτως παρεμβαινόντων. Το σύστημα αυτό της επιλεκτικής διανομής, κατ' αρχάς, δεν αντίκειται στις διατάξεις του ν. 3959/2011, στη συγκεκριμένη αγορά των δερμοκαλλυντικών όπου υπάρχουν πολλοί ανταγωνιζόμενοι επαγγελματίες σε διάφορους τύπους του ίδιου ή παρόμοιου προϊόντος και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οδηγεί σε νόθευση, περιορισμό ή παρακώλυση του ανταγωνισμού, όπως ειδικότερα αναφέρθηκε ανωτέρω στη μείζονα σκέψη.

Τον Ιανουάριο του έτους 2013 η καθής εταιρία που διατηρεί καταστήματα super market, προσέγγισε την αιτούσα ζητώντας συνεργασία μαζί της προκειμένου να τοποθετήσει τα προϊόντα της σε ένα κατάστημά της στη Νέα Κηφισιά επί της οδού Ελαιώνα αρ. 38. Η αιτούσα την ενημέρωσε ότι διαθέτει τα προϊόντα αυτά κυρίως στα φαρμακεία και σε συγκεκριμένα πολυκαταστήματα που έχουν ανεπτυγμένο τμήμα καλλυντικών και επί του οποίου δημιούργησαν ξεχωριστό τμήμα δερμοκαλλυντικών και ότι το κατάστημά της δεν μπορεί να προσφέρει το κατάλληλο περιβάλλον προβολής και διάθεσης των προϊόντων αυτών και ότι έχει θέσει τις ανωτέρω αναφερόμενες ελάχιστες απαιτήσεις για τη διάθεσή τους. Ωστόσο και ενόσω διαρκούσαν οι επαφές της, η καθής προέβη στην τοποθέτηση μεγάλου

αριθμού τεμαχίων των δερμοκαλλυντικών της αιτούσας στο ως ανω κατάστημά της αδιαφορώντας με τις επιφυλάξεις της αιτούσας και τις θέσεις της περί της ασυμβατότητας της επιχείρησής της με τα προϊόντα τους. Όπως πιθανολογείται από τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες η καθής πριν την τοποθέτηση προς πώληση των προϊόντων αυτών της αιτούσας στο κατάστημά της, διαμόρφωσε έναν ιδιαίτερο χώρο σαφώς διακριτό από τους λοιπούς χώρους του καταστήματός της ως προς το μέγεθός του, τον εξοπλισμό του και την εν γενει αισθητική του. Ο χώρος αυτός έχει διακριτό πάτωμα και οροφή από το υπόλοιπο κατάστημα ενώ οι προθήκες του (ράφια) και ο εν γενει εξοπλισμός του είναι διαφορετικά από τα αντίστοιχα ράφια των λοιπών προϊόντων του καταστήματος. Στο χώρο αυτό έχει τοποθετηθεί και διαθέτει προς πώληση προϊόντα συναφή των προϊόντων της αιτούσης. Πλην όμως ο χώρος αυτός γειτνιάζει με χώρους όπου έχουν τοποθετηθεί και πωλούνται άλλα προϊόντα που δεν είναι συμβατά μ'αυτά της αιτούσης, όπως ζωοτροφές και απορρυπαντικά και έτσι δεν διασφαλίζεται η προβολή και φήμη των επιδίκων προϊόντων αφού η εικόνα του καταναλωτή είναι αρνητική και οδηγεί στην υποτίμηση της αξίας τους. Επίσης δεν υπάρχει ξεχωριστό ταμείο διάθεσης των προϊόντων της αιτούσης αλλά αυτά τοποθετούνται στο ίδιο καλάθι ή καρότσι με τα υπόλοιπα προϊόντα και πληρώνονται στα κοινά ταμεία που διαθέτει το κατάστημα. Η καθής ισχυρίζεται ότι τα προϊόντα της αιτούσης τοποθετούνται από τον πωλητή σε ειδική πλαστική συσκευασία κόκκινου χρώματος που «κλειδώνει» ενώπιον του καταναλωτή και ανοίγεται από τους ταμίες κατά την πληρωμή, πλην όμως αυτός ο ισχυρισμός της δεν κρίνεται ουσιαστικά βάσιμος αφού ο μάρτυρας της αιτούσης με σαφήνεια κατέθεσε ότι αγόρασε προϊόντα από την καθής (τα οποία μάλιστα προσκόμισε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου με την σχετική απόδειξη) τα οποία δεν τοποθετήθηκαν σε ειδική συσκευασία αλλά ο ίδιος το τοποθέτησε στο κοινό καλάθι με τα άλλα προϊόντα του καταστήματος. Επίσης σήμερα δεν απασχολεί για τη πώληση των επιδίκων προϊόντων της αιτούσης, αδειούχο φαρμακοποιό καθ'όλη τη διάρκεια λειτουργίας του καταστήματός του αφού έχει προσλάβει μόνο μία φαρμακοποιό την Ιωάννα Νήρα η οποία κατέθεσε και ως μάρτυρας της καθής στην παρούσα δίκη, η οποία δεν είναι δυνατόν

να εργάζεται δώδεκα ώρες την ημέρα (όσο δηλαδή είναι ανοικτό το κατάστημα της καθ'ης) ενώ η ίδια η καθ'ης ομολογεί ότι απασχολεί και δύο άλλες υπαλλήλους στο τμήμα αυτούς οι οποίες κατά τους ισχυρισμούς της έχουν ειδική εκπαίδευση, χωρίς όμως να προσδιορίζεται με ακρίβεια το είδος της εκπαίδευσής τους ενώ σε κάθε περίπτωση δεν καλύπτει την προϋπόθεση που έθεσε η αιτούσα για την διάθεση των προϊόντων της από αδειούχο φαρμακοποιό. Επομένως κρίνεται ότι η καθ'ης δεν πληροί όλες τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η αιτούσα και τηρεί με αντικειμενικά κριτήρια επιλογής των μεταπωλητών και επομένως η άρνησή της να της πωλήσει τα προϊόντα της δεν είναι καταχρηστική και παράνομη, η δε καθ'ης η οποία προμηθεύεται από τρίτο προμηθευτή (το όνομα του οποίου δεν αναφέρθηκε από την καθ'ης αν και επανειλημμένως ερωτήθηκε σχετικά) τα προϊόντα της αιτούσης, χωρίς τις ανωτέρω προϋποθέσεις τα διαθέτει προς πώληση στο καταναλωτικό κοινό από το ανωτέρω κατάστημά της ενεργεί κατά τρόπο αντίθετα προς τα χρηστά ήθη από πρόθεση (αφού γνωρίζει τα ανωτέρω από την επικοινωνία της με την αιτούσα) με ηθική ζημία της αιτούσης αφού προσβάλλει την προσωπικότητα της αιτούσας και ειδικότερα υπαβαθμίζει τη φήμη και την επιστημονική και τεχνολογική αξία αυτής και των προϊόντων της, διαταράσσει την ομαλή διακίνηση των προϊόντων της και το επιστημονικό δίκτυο επιλεκτικής διανομής αυτών (όπως με σαφήνεια και βεβαιότητα κατέθεσε ο μάρτυρας των προσθετων παρεμβαινόντων φαρμακοποιών) ενώ προκαλεί σύγχυση στο καταναλωτικό κοινό ώστε αυτό να υπολαμβάνει ότι η καθ'ης έχει άδεια να διαθέτει τα προϊόντα της αιτούσης από την επιχείρησή της. Επίσης πιθανολογείται ότι η καθ'ης κάνει χρήση του σήματος και της επωνυμίας της αιτούσης χωρίς την άδειά της καθώς έχει αναρτήσει πινακίδες και ταμπέλες με το σήμα της «FREZYDERM» παρανόμως αφού όπως αναφέρθηκε ανωτέρω δεν νομιμοποιείται να διαθέτει τα προϊόντα της αιτούσης από το κατάστημά της. Ο ισχυρισμός της καθ'ης ότι εκ του άρθρου 128 του ν. 4072/2012 κρίνεται απορριπτός ως ουσιαστικά αβάσιμος αφού όπως αποδείχθηκε η αιτούσα αρνήθηκε δικαιολογημένα στην καθ'ης να συνεργασθεί μαζί της και να της διαθέσει τα προϊόντα της και η καθ'ης ενεργώντας αντίθετα με τα χρηστά ήθη προμηθεύτηκε αυτά ενώ απορριπτός

ως ουσιαστικά αβάσιμος κρίνεται ο ισχυρισμός της καθής περί καταχρηστικής ασκήσεως της ένδικης αίτησης αφού ουδόλως αποδείχθηκε ότι η αιτούσα είναι η μοναδική εταιρία που αρνείται να πωλήσει δερμοκαλλυντικά στην καθής και ότι η αιτούσα δεν έχει υποστεί μείωση του κύκλου εργασιών της κατά το διάστημα που αυτή διαθέτει τα προϊόντα της αλλά αντίθετα έχει αυξήσει τις πωλήσεις της.

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω και αφού πιθανολογείται ότι υπάρχει επείγουσα περίπτωση λόγω της προσβολής της φήμης της αιτούσας και του κλονισμού της εμπιστοσύνης του κοινού στα προϊόντα της, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η ένδικη αίτηση ως και ουσιαστικά βάσιμη και να απαγορευθεί στην καθής η διάθεση από το ανωτέρω κατάστημα της όλων των προϊόντων της αιτούσης και να υποχρεωθεί αυτή να αποσύρει από το κατάστημά της και τα ράφια της τα προϊόντα της αιτούσης καθώς και να αφαιρέσει τα σήματα της αιτούσης σε πινακίδες και ταμπέλες όπου και αν αυτά έχουν αναρτηθεί. Επίσης πρέπει να διαταχθεί η καθής να παραλείπει στο μέλλον παρόμοιες ενέργειες σε βάρος της αιτούσης και να απειληθεί σε βάρος της χρηματική ποινή 200 ευρώ για κάθε παράβαση της παρούσας απόφασης. Τέλος πρέπει να καταδικασθεί η καθής που χάνει τη δίκη στη δικαστική δαπάνη της αιτούσης και των προσθέτως παρεμβαινόντων, όπως ειδικότερα αναφέρεται στο διατακτικό της παρούσης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων την από 21.8.2013 αίτηση, την ασκηθείσα προφορικώς την 22.11.2013 ανταίτηση και την ασκηθείσα προφορικώς την 22.11.2013 πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της αιτούσης.

Απορρίπτει την ανταίτηση.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Απαγορεύει στην καθής τη διάθεση από το κατάστημά της στην οδό Ελαιών 38 στη Νέα Κηφισιά των προϊόντων της αιτούσης και την υποχρεώνει να αποσύρει από το κατάστημά της τα προϊόντα αυτά.

Διατάσσει την καθής να αφαιρέσει όλα τα σήματα της αιτούσης «FREZYDERM» από πινακίδες, ταμπέλες και λοιπά στοιχεία όπου και αν έχουν αναρτηθεί από αυτήν στο ανωτέρω κατάστημά της.

Υποχρεώνει την καθής να παραλείπει στο μέλλον κάθε παρομοια ενέργεια σε βάρος της αιτούσης.

Απειλεί την καθής με χρηματική ποινή διακοσίων (200) ευρώ για κάθε παράβαση της παρούσας απόφασης.

Διατάσσει τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης σε δύο εφημερίδες των Αθηνών επιμελεία της αιτούσης με δαπάνες της καθής.

Επιβάλλει σε βάρος της καθής τη δικαστική δαπάνη της αιτούσης και των πολικών παρεμβαινόντων την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ για την αιτούσα και διακοσίων πενήντα (250) ευρώ για τους πρόσθετως παρεμβαίνοντες.

Κρίθηκε...

